

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010362
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715010362.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného K. F., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 26. 10. 2015 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný K.Ó. F., nar. XX. XX. XXXX vo B., trvale bytom B. R., R. XX/XXX, prechodne bytom B., X. XXXX/XX,

uznáva sa za vinného, preto že

napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č. k. 17C/73/2005-37 zo dňa 19. 10. 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09. 11. 2005 bol zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého syna V. F., narodeného XX. XX. XXXX a svojej maloletej dcéry Y. F., narodenej 11. 12. 1997 sumou vo výške 1.000,- Sk (33,19 Eur) na každé dieťa zvlášť vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky detí E. F., narodenej XX. XX. XXXX, bytom B., E.. D. XXXX/XX, si takto určenú výšku vyživovacej povinnosti vo B. a na iných miestach riadne a včas neplnení, v rozhodnom období bol vykonával podnikateľskú činnosť ako živnostník, do dňa 04. 02. 2015 kedy jeho oprávnenie zaniklo, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberá dávky hmotnej núdzi čím mu za obdobie od 01. 09. 2013 do 26. 10. 2015 vznikol dlh na výživnom vo výške 1.725,88 Eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, úmyselne, zákonnú vyživovaciu povinnosť,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa 207 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 19. 05. 2015 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/158/15/6611 obžalobu na K. F. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný K. F. sa na hlavné pojednávanie nedostavil, súd preto v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola na návrh prokurátorky prečítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 27. 03. 2015. V rámci tohto výsluchu obžalovaný uviedol, že vyživovaciu povinnosť voči deťom si vždy riadne plnil do augusta 2013, kedy výživné zaplatil posledný krát, pričom od roku 2006 dával svedkyňi E. F. na ruku výživné vo výške 3.000,- Sk, potom jej dával 100,- Eur. Peniaze dával bývalej manželke osobne do rúk, preto o týchto platbách nemá žiadny doklad. V septembri 2013 sa mu nakopili dlhy, preto už nemal peniaze na výživné. Živnosť ukončil, nemal peniaze, a to ani na výživné. V apríli 2015 by mal ale predať rodinný dom v V. a za peniaze z predaja by vyplatil dlžné výživné. Napriek neplateniu výživného sa o deti zaujíma, má s nimi dobrý vzťah, dcéra často prespáva v byte u jeho mamy, kde býva aj on, sú aj v telefonickom kontakte. So synom je tiež v pravidelnom telefonickom kontakte, hráva hokej, preto sa s ním stretáva menej často ako s dcérou. Deti má rád, aj na sviatky aj na Vianoce im vždy niečo dá, podľa toho, koľko mu to finančná situácia dovolí. Dcére naposledy dal 10,- Eur na kredit na telefón, synovi chce dať k meninám 10,- Eur. Ďalej uviedol, že ľutuje, že neplnil pravidelne vyživovaciu povinnosť, v apríli 2015 by mal predať dom, a z tých peňazí by chcel uhradiť dlžné výživné, ako aj zaplatiť dcére vodičský preukaz a synovi novú hokejovú výstroj.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa E. F., ktorá po zákonom poučení uviedla, že výživné jej obžalovaný platieval, ale nebolo to vždy k 15-temu dňu, a od septembra 2013 do súčasnosti nezaplatil nič. Keď dcéra príde za babkou, tak sa tam s otcom stretnú, on za deťmi ale nechodí. Nevedela, či im obžalovaný dáva nejaké peniaze, deti jej to nespomínali, ale synovi určite nie, s ním sa ani nestretáva, syn o stretnutia nemá záujem, obžalovaný tiež nie.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17C/73/2005 (č.l. 17 - 20), rodné listy a potvrdenia o návšteve školy (č.l. 21 - 24), správy na obžalovaného (č.l. 25 - 47), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 63).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola vzhľadom na jeho výpoveď z prípravného konania, v rámci ktorej sa ku spáchaniu trestného činu priznal, a toto konanie úprimne oľutoval, ako aj vzhľadom na výpoveď svedkyne E. F. nepochybná, navyše potvrdená aj listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise. V zmysle uvedeného potom súd uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, s úpravou rozhodného obdobia a výšky dlžného výživného v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný K. F. svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného K. F. prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Zároveň súd prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené je potom pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rovnováhe, trestná sadzba trestu odňatia slobody potom predstavuje až 2 roky.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že v roku 2010 sa dopustil jedného priestupku. Z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti 1 krát súdne trestaný, kedy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/84/2014 zo dňa 16. 08. 2014 uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov, do 16. 02. 2016.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Za čas spáchania pokračovacieho trestného činu alebo hromadného trestného činu, alebo trvaceho trestného činu, ktorý tvorí jediný skutok, sa považuje čas (moment) ukončenia trestného činu, to znamená okamih, kedy bol ukončený posledný útok, posledný čiastkový čin (k tomu pozri bližšie rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Tz/3/2002 zo dňa 10. 06. 2002). Pri zanedbaní povinnej výživy ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa, alebo v prípade podania odvolania až do momentu, kedy sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu. Trestný čin je spáchaný okamihom jeho dokonania.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný páchal trestný čin, a aj ho dokonal, v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Preto nebolo možné v tomto prípade postupovať v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 5mesiacov, teda pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Uvedený trest je podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného. Súd pri určovaní výmery trestu prihliadol na čas, po ktorý obžalovaný neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, ako aj na výšku zameškaného výživného, ako aj to, že od začatia trestného stíhania neuhradil zo zameškaného výživného žiadnu sumu.

Obžalovaný posledných 10 rokov pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho preto v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolyanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.